Áo Đỏ Chớ Về Trong Ngõ Trưa

Khi bà Hillary mặc bồ đồ màu đỏ
Tự dưng mà tôi nhớ
Hai câu thơ
của Nguyễn Thu Minh (*) ngày xưa:

Áo đỏ chớ về trong ngõ trưa
Chiều nay nắng xuống lạnh giao mùa!

Bà Hillary thất cử Tổng Thống Mỹ 2016
Người ta đổ tội cho bà: "Một Người Nói Láo".

Trong một cuộc tranh đua
Phải có thắng có thua
Sự đợi chờ nào cũng đến hồi kết thúc
Và bà Hillary đã khóc!

Bà Nữ Oa ngày xưa đội đá vá trời
Trời không liền lại một màu xanh thắm tươi!
Rồi bà Nữ Oa giống như con sáo sang sông biền biệt
Người viết sử thường dẫn ra những truyền thuyết…

Áo đỏ chớ về trong ngõ trưa
Chiều nay nắng xuống lạnh giao mùa…
Hỡi ơi người tự ngàn năm trước
Người của bây giờ…Một Giấc Mơ!

…rồi cũng tự dưng mà tôi nhớ thêm
Bốn câu thơ của Kiều Thệ Thủy thật êm đềm:

Hôm trước về thăm lại mộ nàng
Con tàu Phan Thiết đỗ Sông Phan
Chàng trai đứng lặng trong nhang khói
Tắt ngúm từ lâu dưới cỏ vàng!

Trăng tròn rồi sẽ khuyết
Lửa rực rồi sẽ tàn
Áo đỏ hay áo vàng
Ngỡ ngàng chiều nắng muộn…

Trần Vấn Lệ

(*) Tôi không nhớ trọn bài thơ Áo Đỏ của Nguyễn Thu Minh (?) đăng trên bán nguyệt san Phổ Thông của Nguyễn Vỹ xuất bản tại Sài Gòn vào đầu thập niên 1960 thế kỷ XIX. Tôi không hiểu sao tôi chỉ nhớ chừng đó, kể cả thơ của Kiều Thệ Thủy. Nhưng cái gì còn sót lại, thấy được, nghĩ cũng hay hay…mà nghẹn ngào.